

Др ПЕТАР КОЗИЋ

Редовни професор Факултета организационих наука у Београду

ГОДИНА 1960 — ИЗВОДИ ИЗ ЗАПИСА О ДОГАБАЈИМА У ПРВОЈ ГОДИНИ ПОСТОЈАЊА ФАКУЛТЕТА

...

Зато, када је јула месеца 1960. год. Београдски универзитет расписао конкурс за све наставнике и асистенте Правно-економског, Медицинског (са Стоматолошким одсеком) и Техничког (Машинског, Грађевинског и Електротехничког) факултета у Нишу (иако ће радити само прве године), ја сам поднео пријаву Матичарској комисији при Секретаријату Универзитета у Београду, изражавајући жељу да будем предавач Основа социологије на Правно-економском факултету у Нишу. Иако сам по Закону о универзитетима (пречишћен текст од 20. јула 1860 г.) могао да будем биран за доцента или вишег предавача, јер сам имао магистратуру и објављене радове, ипак сам се скромно определио за звање предавача.

Прошло је отада више од два месеца а ја нисам имао резултат; нико ми ништа није саопштавао. У међувремену сам провео годишњи одмор у Ровињу и десио се тамо баш када је умро професор Славко Вукосављевић. На последњој седници Социолошког друштва Србије односно његове годишње скупштине (1960 г.) којој је и он присуствовао као почасни председник, реферисао сам и ја у Секцији за социјалну патологију („О неким аспектима малолетничке делинквенције”). У Ровињу сам се видео и са Миком (Михаилом) др Поповићем, доцентом за социологију Филозофског факултета у Београду. И он је радио једно време са групом постдипломаца за социологију, којој сам и ја припадао од маја 1957. до маја 1959. год., на Катедри за филозофију при Филозофском факултету у Београду.

По повратку са годишњег одмора Аца и Крста (Александар Тодоровић, асистент Социологије на Филозофском факултету у Београду и Крсто Килибарда, проф. средње школе на раду на Филозофском факултету у Београду) ми рекоше да ми је др Кораћ (Вељко) референт по мојој пријави на конкурс и да се распитивао о мени.

— Бићеш сигурно примљен, рече ми Крста.

Седмог октобра 1960. год. на столу у канцеларији Завода (за прикупљање и обраду грађе за историју радничког покрета Србије, у Београду, у коме радим) чекала ме је препоручена пошиљка — коверат. У њему се налазила само два табака хартије. На једном стоји одлука Матичарске комисије да сам изабран за предавача Основа социологије на Правно-економском факултету у Нишу, а на другој обавештење секретара истоименог факултета да сам изабран

за хонорарног ванредног професора и да се позивам на седницу у Нишу, 11. октобра 1960. г., на којој ће се дискутовати по следећим тачкама дневног реда:

1. Избор декана и продекана
2. О наставном плану на Факултету
3. Предлози

Седница је заказана у Нишу на Факултету, у 15 часова.

...

Написао сам образложење захтева да ми се омогући споразумни престанак службе у Заводу. Са Едибом (Хасанагићем, директором Завода) сам разговарао: жао му је што одлазим али нема ништа против пошто ми се отвара боља перспектива за научни-истраживачки рад. „Ипак, рекао је, јави ми сигурно како ће изгледати твој нови статус. И ми припремамо нову систематизацију радних места и звања па, ако не добијеш неке повољније услове, остани и даље овде”. Обећао сам да ћу разговарати с њим после повратка из Ниша, пошто тамо присуствујем заказаном састанку за 11. октобар.

Нешто пре 15 сати стигао сам на Правно-економски факултет у Нишу. Никога нисам познавао од такође пристиглих наставника који су изабрани. Једино сам познавао Зорана (Христићу) који је, видим, секретар Факултета. Он ме упознао са неким колегама а онда смо ушли у салу за састанак (у ствари, то је била слушаона али клупа још није било). Састанак је водио друг (из Матичарске комисије) који је отворио састанак, укратко изнео рад Мат. комисије и прешао на дневни ред. Због још неразрешених персонално-кадровских проблема, одложено је да се на том састанку врши избор декана и продекана. Одмах се прешло на утврђивање наставног плана и предавача. Ја сам пред собом имао листу изабраних кандидата за наставни рад на овом факултету. Читам:...

Састанку не присуствују сви али — већина да. За неке предмете нису се јавили кандидати. Нуди се др Сл. (Славољубу) Поповићу да држи Увод у правне науке, пошто нема другог предавача, а он до III године нема предавања из свог предмета (Управно право).

— Људи, схватите да ја нисам стручан за тај предмет. Одвојио сам се ја од те материје ... потребно ми је много напрезања. Не пристајем.

Остали су неваљали. Седамнаестог октобра, објављено је, мора почети настава.

— Имате ли Ви лично какав предлог у овој ситуацији, упитао сам др Поповића увидевши да је он ипак најближи том предмету.

— Да понудимо др Лукића (Радомира) са Правног у Београду, можда ће он пристати.

— Да га позовемо — сложили смо се сви.

— У случају да он не дође, држаћете Ви. А, ја сам сигуран да неће он пристати. Оптерећен је — говорио је др Бакић, обраћајући се Поповићу. Ми смо се насмејали. Славољуб се презнојавао.

До избора декана руководиће, у извесном смислу, старешине одсека. За старешину Правног одсека изабран је др Д. (Драгомир) Стојчевић а за таквог на Економском одсеку др Новаковић (Стојан).

Пошто је одлучено да се на посебним састанцима одсека праве питања везана за план и програм рада са студентима, дискутована су још нека општа питања. За недељу (16-ог октобра) је заказано свечано отварање факултета у Нишу коме ће бити присутни поред наставника и студената и други високи гости.

Од Зорана, секретара, тражен је увид у стање уписаних студената. Укупно је уписано (р) 359 (в), 1033. На Правном одсеку (р) 140 (в) 355.

Седница је трајала кратко. У наставку састали смо се да по одсецима решимо нека најконкретнија питања. У међувремену пришао ми је Баја (Крстић Ратко, п. председник Среског народног одбора и председник Факултетског савета Правно-економског факултета).

— Како је са станом? Јесте ли решили питање доласка?

— Када буду ваши станови готови, долазим. Сада, морам да путујем из Београда на ове часове.

— Неће то дуго да траје. За сада нека је тако.

За врло кратко време смо направили распоред часова. Др Стојчевић је са великим искуством. Ја сам узео уторак од 14—17 часова. Остали у друге дане. (Са састанка смо пожурили и због светла. Одједном је нестало струје. Има још доста да се уради. Добија се утисак да је све импровизација. Сале зврје празне. По која столица и сто, истина, нових, али без реда).

По завршетку седнице чекао ме је у канцеларији секретара мој асистент Марковић (Данило). Чуо сам да се стално интересовао како за свој избор тако и за мене. Пошли смо са њим и Зораном секретаром код „Парка“. Хтео сам да се мало одморим пре него продужим за Пирот куда сам намеравао на прославу 40-годишњице (14 и 15 октобра) оснивања Учитељске школе (пошто сам био наставник у њој). У хотелу „Парк“ пришао је и седео с нама у друштву и др Стојчевић. Он је стално указивао на потребне задатке и мере које би секретар са својим апаратом морао да изврши, да би настава заиста могла да без компромитације отпочне одређеног дана. Зоран га је слушао мрзовољно.

— Ако не будеш обезбедио клупе и остале услове за почетак наставе онда ћемо га одложити за који дан. Неспремност и деорганизација се не смеју осетити на почетку, обраћао сам се и ја Зорану.

— Све ћу ја то уредити. Идем за Београд. Они ме отуда зафркавају, одуговлаче.

Са Марковићем сам разговарао о начину рада са студентима и њиховој улози. Он је одмах изразио жељу да ће на постдипломски студиј (ванредно). Желео би што пре да има и докторску тезу...

Остао сам на крају са Зораном, сам... Прва оговарања чуо сам од њега:

— Мени ће господ Стојчевић да соли памет. Још мало па господа неће моћи ко како хоће. Ја ћу да заведем ред...

...

Двадесет и трећег октобра прикључио сам се Зорану и Марковићу који су кренули на IX интерфакултетску конференцију правних факултета у Сарајеву, која се одржава 24, 25 и 26. У возу ме др Стојчевић упознавао, радом, са овим наставницима и асистентима који су кренули на Конференцију у име Београдског и Новосадског Правног факултета. У Сарајево смо стигли увече. Добио сам собу код „Европе“, са Зораном. Пре нас, један дан, дошао је у Сарајево и Митић (Михаило), изабрани предавач на Факултету у Нишу, иначе срески судија у Нишу.

Рано смо легли. Зоран ми је давао информације о њему... Конференција је отпочела свој рад у сали Статистичког завода НР БиХ. Конференцију је отворио декан Правног факултета у Сарајеву. У председништво су ушли сви декани осталих правних факултета у земљи. Само наш факултет није био заступљен. Размишљао сам зашто др Стојчевић, као старешина Правног одсека у Нишу, не представља наш факултет (одсек). А када су декани поздравили рад Конференције и притом честитали почетак рада нашем факултету у Нишу, нико од нас то није прихватио. Наиме, Стојчевић и онда није устао да говори. Присутни су очекивали да се неко од нас појави. Мени је било незгодно да без споразума са Стојчевићем говорим у име нашег факултета, али ми је било криво да смо се оглушили о свему.

Продекан Правног факултета у Сарајеву дао је уводни реферат о основама реформе наставе на правним факултетима.

У паузи сам одмах пришао др Стојчевићу.

— Ипак је требало да неко од нас поздрави Конференцију, рекао сам.

— Знате, Козићу, то сте требали Ви. Мени је незгодно. Ја сам званични представник Београдског факултета. Незгодно је да ја говорим о нашем (нишком) неискуству, када људи знају да сам професор једног факултета са великим искуством.

— То је у реду, рекао сам. Али је требало у том случају да се договоримо. Ја нисам хтео без вашег знања да се представљам. Ви сте старешина Одсека. Можда је, ипак, требало да се, згодном приликом, у току Конференције појави и наш представник, додао сам.

— Да, да, молим Вас, припремите се Ви за такву прилику!

Остатак дана проведен је пленарној дискусији. Највише се говорило о тростепеном систему наставе. Скопљанци и Словенци су издвојили мишљење и они су већ приступили извођењу, по свом систему, настави првог, другог и трећег степена. Остали факултети су још увек у фази испитивања и коначног одлучивања.

Лежао сам у кревету а Зоран причао нове појединости. Божа Јовановић, продекан Правног факултета у Београду, коначно је отказао да буде декан у Нишу.

— Кували смо га доста и он је скоро пристао али његова жена неће да чује. Цунка не жели да напусти Београд ни по коју цену.

Сутрадан је дошао и др Сл. Поповић. Он је новоизабрани ванредни професор на нишком факултету. На Конференцији је заузео место у председништву. То је други дан рада. Ја сам радио у заједничкој комисији за закључке по питањима тростепене наставе и услова за ванредно студирање. Поподневној седници нисам присуствовао. Глава ме је ужасно болела.

Трећег дана Конференције ишли смо колективно у једно индустријско насеље, Вогошће, где нам је показана фабрика „Тито“. То је индустријско предузеће за израду мотоцикла, весли и других производа (посућа). Пре подне је прочитана резолуција у једној лепој сали у насељу, која је акламацијом прихваћена. Следећа, X интерфакултетска конференција правних факултета одржаће се у Скопљу. Скопски декан је изразио због тога задовољство. Тиме је рад ове конференције био завршен.

Свечани ручак био је у хотелу „Биоково“ у Вогошћу. Као и читаво време и овога пута су домаћини (Сарајевски правни факултет) показали пуно смисла за пријатно, удобно и срдечно расположење. Здравницу је одржао домаћин (декан Правног факултета), затим др Ланге (декан Правног факултета у Загребу) а онда и ректор Универзитета у Сарајеву.

После ручка ишли смо колективно успињачом на Требевић. То је врх изнад Сарајева који пружа идеалан панорамски снимак Сарајева. Већ сам био раније. То ми је други пут да долазим у Сарајево. Ишао сам опет до антикварне књижаре да видим шта може од књига да се набави за нашу факултетску библиотеку. Још јуче смо са Марковићем, Митићем и Поповићем нешто издвојили. Сада сам водио Зорана да подигне књиге поузећем.

То су прве књиге набављене за библиотеку Правног факултета у Нишу.

За Београд смо кренули 26. навече. Др Поповић ми рече да ректор (Београдског универзитета) Б. Борислав Благојевић има намеру да у суботу или уторак закаже седницу управе Факултета у Нишу. Зорану рекох да ме о томе благовремено обавести.

Прекјуче (уторак, 1-ог) и јуче (среда, 2-ог новембра) био сам у Нишу. Првог сам имао часове на Правном факултету. Тамо сам чуо да је одржана седница факултетске управе још у суботу. Седници је присуствовао и ректор Б. Благојевић. Не могу да ми објасне како су пропустили да ме обавесте. Једни криве друге. На седници се разговарало о следећем дневном реду: 1) Проблем предавача и асистената и проблем извођења наставе по одсецима; 2) Нека питања из области евиденције студената и 3) Избор в.д. декана Факултета.

На седници су донете многе одлуке. Тако, на пример, решено је да се одмах обнови конкурс за наставно особље (предаваче и асистенте), за све предмете који нису заступљени. Одлучено је да неки асистенти чији се предмет предаје на I години држе вежбе из других предмета на I години. У погледу даљег стручног оспособљавања нарочито асистената и млађих наставника, такође су донета извесна решења (обилазак других факултета и сл.). Изабране су биле и ко-

мисије за разна питања: библиотекарски одбор, комисија за студентска питања и комисија за помоћ ванр. студентима. На предлог Б. Благојевића, ректора Универзитета, за вршиоца дужности декана Правно-економског факултета изабран је, акламацијом, др Сл. Поповић, стални ванр. проф. овог. фак. у Нишу.

Зоран опет негодује. Критиковали га на седници због пропуста које чини секретаријат и администрација. Зоран, опет, мисли да су „сви више криви него он“.

Часове сам држао „са извесним побољшањем“. Ипак, осећам да је не само материја тешка већ и високи стил мога излагања. Студенти добијају утисак да ће то бити са Римским (правом) најтежи предмет на првој одини. Али, нарочито ме замара чињеница што морам да вичем: дугачка, неакустична слушаоница тера ме да 3 часа вичем из све снаге; физички сам пропао после часова. Предлажем да се набави микрофон са појачалом.

Остао сам и за среду да бих видео како даље стоје ствари са условима за мој прелаз у Ниш. У подне, заказали смо да се нађемо ја и Баја. Међутим, у холу „Парк“ нисмо били само нас двојица. За столом су били са нама у друштву Влада Неоричић секр. Унив. ком. Београдског универзитета (који је пре тога у Среском комитету дискутовао са друговима о раду парт. орг. на новоосн. нишким факултетима), један друг с њим и ускоро нам се придружио и Радош Јовановић, амбасадор наш у Софији. Дискутовали смо о свему: о значају нових факултета, о раду и орг. структури организације СК, о нашем систему школовања уопште, али смо ми остали мало могли да у томе учествујемо. „Сеља“ (Радош) је причао као навијен и није дао да се дође до речи. После ручка остао сам са Бајом. Опет смо разговарали о становима. Он каже да ће то бити скоро али да је потребно да ја одмах дођем макар привремено станујући у некој соби. Ту су нам се придружили и Зоран са Топаловићем (изабраним асистентом који се до тада није појављивао), који је такође питао за стан. Он је, међутим, постдипломац па му се и не жури пре априла идуће године. Хтео би само да му се дефинитивно обећа. Како га ми дотле нисмо знали, одговорио нам је да је из Лике (!), није члан СК; др Стојчевић га препоручује Нишу итд.

Разишли смо се. Из Комитета сам се јавио секретару Медицинског факултета. Тражили су ме за предавача Основа науке о друштву њиховим студентима, а и Ректор је изјавио на седници да бих ја морао да видим како стоји ствар са часовима на Медицинском и на Техничком фак. Договорили смо се да средом држим часове и на Медицинском факултету. На Технички нисам хтео да идем. Било би то преоптерећење за мене. Морам и сам доста да учим. Свесно жртвујем двадесетак хиљада динара месечно иако сам до сада био у XII пл. разреду. Рачунам да ће се редовне принадлежности ипак повећати новим решењем о звању предавача (доцента) које имам.

...

Мој асистент је већ „окупирао“ кабинет за социологију, унео два стола (један за себе), поставио их паралелно и исто тако приле-

пио на вратима етикете наших имена и звања. Тиме је, као први, „отворен” наш кабинет у коме се налазио само још један ролорман и две столице.

Давао ми је извештаје о одржаним првим вежбама са студентима и показао план рада. Саветовао сам му да уредно и до детаља води свој дневник рада. „Требаће и мени, рекао сам му, ради извештаја о твом раду”.

— Све ја пишем, рекао је.

После одржаних часова на Правном (8-ог X) окупила се једна група студената ванредних да разговара о могућности одржавања засебних вежби за њих, пошто Социологију полагају у јануару (то су уписани студ. који су завршили Вишу управну школу и којима су призната права на изузетно полагање). Кића (Крста Михајловић, члан СК СКС) је разговарао са мном у име њих и ја сам се сложио с тим јер сам о томе већ разговарао са Марковићем. На тај начин смо предузели и прве мере за рад и помоћ ванр. студентима.

Прва предавања на Медицинском факултету (среда, 9-ог) одржао сам врло успешно, пошто ме претходно представио секретар који је, узгред речено, студент Правног фак. (са завр. Упр. школом) па ће у фебруару на испит из социологије. Дао сам студентима основну литературу. Они раде само један семестар соц. и одмах је полагају.

Овај одлазак у Ниш нарочито ме је обрадовао. Потврђено је решење СИБ (секр. за општу управу) да се постављам за звање предавача I врсте, у VI пл. разреду и положајном платом од 13 дин. (за радно место доцента).

Уручено ми је и обавештење да 11. XI имамо седницу факултетске управе. Са деканом сам се видео и обећао да ћу доћи.

...

СТИГАО сам последњи на јучерашњи састанак који тек што је почео. Дневни ред је био састављен од 7 тачака. На почетку је декан предложио још четири и ја сам мислио да ћу остати без ручка (из воза сам право дошао на састанак који је заказан за 12 часова), међутим, убрзо сам увидео да се из истих разлога свима жури. Декан је био експетитиван па ипак, седница је трајала око три сата. Два су најважнија момента са састанка: први, изабран је в. д. продекан. На предлог старешине Економског одсека, изабран је Живојин Перић. То је предавач на Економском одсеку. Човек се изненадио јер није сматрао да може да му се повери одмах таква дужност.

— Другови, рекао је, ја сам у посебној ситуацији тако да ме предлог др Новаковића сасвим изненађује. Ја још нисам разрешен ни старе дужности. Са многим сам другим друштвеним обавезама у граду (он је био нач. секр. за привреду среза Ниш), а спремам и докторску тезу.

Нисмо му разлоге уважили. Осетили смо да је баш он личност која треба да буде „дрнац” на овом факултету. Зграда још није завршена, набавка инвентара, материјално збрињавање студената — све су то практични проблеми који траже хитно и планско решавање. Он је за то био добар: као човек из привреде и са послов-

ним везама у граду прихваћен је једногласно за в. д. продекана, „привремено док се не изаберу редовни вршиоци декана и продекана”, како рече др Поповић (в. д. декана).

Друга важнија ствар била је усвајање предлога финансијског плана за 1961. год. (и до краја 1960.). Наш предлог се разликовао од „оквира” Универзитета за 14,526.000 дин. тј. износио је 53,526.000 дин. После опширније дискусије одлучили смо да повећамо предлог до 70,000.000 дин. Рачунали смо да ће бити „кресања”, а нама су паре требале: инвентар није попуњен, друге основне ствари такође.

На седници је одлучено да се за факултетску Управу изаберу представници асистената — по 1 на тројицу. Такође је решено да се изаберу Већа година у која би ушла по пет студената, поред наставног особља које предаје на дотичној години.

Прекида се сваки даљи упис студената од 10. о. м. (новембра).

Управа је и примила обавештење спољних наставника овог факултета да раде хонорарно и на другим школама. Ја ћу предавати Социологију и на Медицинском факултету у Нишу. Није било наставника а да не предаје још на неком месту.

Зоран је од тога направио виц који није био без извесне ироније, питајући декана: „Друже декане, видите негде да ли има потребе за хонорарног секретара”. Сви су се насмејали али — кисело. Очито је да су осетили „шпенадлу”.

На предлог декана формиран је иницијативни Редакцијски одбор, који би испитао могућност изласка једног факултетског годишњака. Ја сам га подржао у томе са тврђином да је то и могуће и потребно. На предлог декана ушао сам ја у тај одбор, а онда и он сам — аутоматски. Трећи је члан са Економског одсека.

После ручка опет сам се вратио на Факултет. Зоран ми рече да ће мој стан бити готов за усељење кроз недељу дана. Потребно је да му донесем уверење о томе да живим у домаћинству. Због додатка за одвојен живот. Другачије ме не могу исплаћивати (рецимо дневнице и путне трошкове). Све се више ствари уводе у изванредан ред и на законским прописима.

На станицу смо колима пошли заједно: ја, др Матејић (Миодраг) и др Стојчевић. Чудни смо ти ми људи. Десило се да се сада враћамо сви заједно за Београд. Др Поповић и др Новаковић такође путују вечерас. И онда је почела мала комедија. Сви они, иначе, када сами путују иду II разредом иако имају право и наплате I разред. Сада, међутим, није згодно да било ко од њих каже да ће ићи II разредом. Међутим, свако је очекивао предлог да се иде II разредом јер би био одмах прихваћен. Проблем је ко ће први дати тај предлог, ко ће први да „штрпне” од свог угледа. Ја сам већ у аутомобилу рекао да морам II разредом пошто не примам дневнице. Они су се и пред станицом објашњавали и ишли сви заједно да вале карте. Воз је дошао на време. Ја сам ушао у вагон II разр. који је био скоро празан. Испред Београда пошао сам да потражим своје колеге. Нисам се зачудио када сам их све видео у купеу — такође II разреда.

Овога пута нисам имао часове предавања већ *семинар* из Социологије. То је у исто време и *први* семинар на овом факултету (тема: појам и однос диј. и историјског материјализма. Референти: Веселиновић Олга и Милић Миомир). Семинар је, међутим, по мојој оцени делимично успео. Пре свега, асистент није добро припремио реферате иако је примио тај задатак. Оба референта написали су реферате који се читају најмање по 50 мин. То практично онемогућава дискусију. Зато је читао само један. Други је дао допуну и био „*дрви дискусант*”. На жалост, био је свега још један. Говорио сам о озбиљности и ове форме рада.

Митић (изабран за предавача за Породично право), тек је у уторак (22. XI) добио разрешење дужности судије у Нишу. Они не желе да га исплате за овај месец пошто није код њих радио. А Факултет не може да га исплати од 1. XI јер је тек сада добио разрешницу. Затекао сам га где са Зораном око тога разговара.

...
Часове и даље држим редовно. Ствари се полако нормализују и факултети имају све мање хитних проблема. Настава се изводи редовно, наставно особље скоро је комплетирано. Истина, конкурс траје до краја године али за прву годину студија сви су наставници изабрани и они раде (остаје још за Економску географију на Економском одсеку).

Запажа се, међутим, једна чињеница. На почетку се добијао утисак великог разметања са парамма и обећањима од свих. Данас је ситуација већ другачија. Факултет нема пара да исплати редовне припадљености овим наставницима за децембар. Славољуб ми рече да ће о овоме хитно разговарати на Универзитету.

14-ог је била општа конференција свих чланова СК високих и виших школа у Нишу. То је и I изборна конференција парт. комитета ових школа. Таман сам био дошао на Медицински факултет, али су студенти већ били обавештени да „*губе*” Социологију.

— Треба одмах да идете на Конференцију, рече ми Бурић (секретар Факултета), тако су ми јавили из Среског комитета. Бићете у радном председништву.

Тако је и било. Изабран сам у радно председништво. Био сам сам од наставника. Остали су студенти. Конференција је успела, може се рећи, али се осећала неповезаност студената-комуниста, неко стање упознавања и покушај успостављања првих контаката између комуниста разних виших школа и факултета у Нишу.

Конференција се, по предлогу, растурила пре него што су се објавили резултати гласања. Ја сам био на листи кандидата за Комитет СК виших и високих школа у Нишу. Ваљда сам добио потребан број гласова да будем изабран. Одмах сам, затим, кренуо за Београд. Комитет се, вероватно, конституисао.

...
Синоћ сам стигао из Ниша (лакше ја још путујем на релацији Београд—Ниш). Ништа нарочито ново. Ипак се примећује да је унутрашњи уређај Факултета све бољи. Нешто се од намештаја набавило-купило, нешто се добило на услугу. Декан ме обавестио о томе

да је био у Лесковцу и да су тамо уредили ствари за рад Центра за ванр. студенте. Други центар ће бити у Зајечару. Прекјуче је дошла на Факултет једна њихова делегација. Они су озбиљно схватили потребу приближавања факултетске наставе својим ванредним студентима у срезу. Све су обезбедили и дошли су да питају како ће се одвијати тај рад и по ком распореду. Ја ћу се, вероватно, одлучити за Лесковац. Зајечар ће уступити Марковићу (мом асистенту) јер ми је доста путовања ионако. У тим центрима радиће се преко читаве године: два пута одлази наставник ради консултације и исто толико пута нека друга лица (асистенти, сарадници из среза и др.) организовале вежбе. Како изгледа, стоји пре неки дан у новинама коментар Мутаповићеве изјаве, испити са тим студентима обављаће наставници у центрима. Значи биће доста трке. Није лако ускладити све термине и на магичном факултету и тамо где хонорарно изводимо наставу и у тим центрима.

Од секретара Техничког факултета у Нишу примио сам данас обавест о стању ствари у погледу наставника Основа дрштвених наука. Утолико пре што је ректор захтевао да видим како ће се на нишким факултетима организовати настава Социологије. Секретар ми рече да су расписали конкурс за наставника, да је за једног референта одређен Стојан Новаковић (!?), шеф Економског одсека на нашем факултету и да он пронађе другог. Није ми јасно зашто су мимоишли мене. Било је логично да се са мном консултвју јер сам једини наставник Социологије у Нишу. Тражио сам од секретара да ме детаљно информише о току и исходу избора односног наставника, посебно због тога што су већ дали да предмет држи неки наставник историје, као и због тога што су, чујем, конкурисали и неки други средњошколски наставници којима није социологија или нека слична дисциплина (филозофија) струка.

„Јенкију” (Драгољубу Јанковићу, из „Народних новина”) сам предао један напис за новогодишњи број („Факултети и наша критичка мисао”). За следећи број послаћу му један чланак о социологији. Он је то тражио. И за „Гледишта” (часопис у Нишу). Мораћу и да за њих нешто спремим. Дакле, осећа се интересовање за делатност и живот на новоотвореним факултетима, тражи се контакт са њима. Тако ја разумем и ово инсистирање „да нешто напишем за лист”.

...
Доста је прошло од како нисам ништа прибележио ...